

РЕШЕНИЕ

№ 4215

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9279** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В. Д. К. срещу Заповед № 3-4Р-1 от 01.09.2020 г. на Председателя на Ликвидационната комисия на Държавната Комисия по хазарта, с която на основание чл. 106, ал.1, т.1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят, чрез адв. Б., смята, че заповедта е процесуално и материално незаконосъобразна, постановена в нарушение на чл. 87а от ЗДСл. Твърди се, че служебното правоотношение на жалбоподателя е било прекратено поради закриване на Държавна комисия по хазарта (ДКХ), като съгл. Постановление № 231/20г на МС за уреждане на отношенията, свързани със ДКХ, щатните бройки на ДКХ е следвало да се прехвърлят както следва - във ведомствата на Министерство на финансите (МФ) 18 щатни бройки и в Национална агенция за приходите (НАП) 34 щатни бройки. Счита, че не е налице хипотезата на чл. 106, ал.1, т.1 от ЗДСл-закриване на администрацията, а е налице хипотезата на чл. 87а от ЗДСл - преминаване на дейност от една администрация в друга. Излагат се доводи, че с ДВ бр.77/20г. е изменено Постановление № 215/99г. на МС и щатните бройки в НАП са увеличени с въпросните 34 бройки от закритата ДКХ, а с Постановление № 231/20г. щатните бройки в съответните отдели на МФ са увеличени с въпросните 18 щатни бройки от

закритата ДКХ. В допълнение излага, че увеличаването на щата в НАП и МФ е с 52 щатни бройки, колкото са и служителите от закритата ДКХ. Иска се отмяна на обжалваната заповед. Претендира присъждане на разноски.

В хода на съд.производство /на 01.12.20г./, на основание § 81 ал.3 от ПЗР на ЗИДЗХ е изтекъл мандатът на ответника- Председателя на Ликвидационната комисия на Държавната Комисия по хазарта, като на негово място създ е конституиран като ответник Изпълнителния директор /ИД/ на НАП, доколкото съгласно § 85, ал. 2, вр. § 81, ал. 4 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/20г./, именно НАП е правоприемник на закритата ДКХ и процесуалното представителство на ДКХ по висящи към 01.12.20 г. производства се осъществява от НАП.

Ответникът по жалбата – ИД на НАП се представлява от юрк.Д., оспорва жалбата, счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, платен от жалбоподателката и иска намаляването му, и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Сочи, че чл.87а ал.1 от ЗДСл се прилага само доколкото не е предвидено друго в спец.закон, а такъв е налице- §83 ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ.Законодателят сам е квалифицирал случая като закриване на администрация и е предвидил прекратяването на правоотношенията на служителите от ДКХ да става по чл. 106 ал.1 т.1 от ЗДСл. В писмени бележки се допълва, че претендираното от жалбоподателя обезщетение по реда на чл.162, ал. 2 от ЗДСл е изплатено на лицето от НАП в съответствие с чл. 3 от Постановление №231 от 27.08.2020г.

Създът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

В. Д. К. е изпълнявал длъжността „инспектор“ в отдел „Контролна дейност“, в Дирекция „Лицензионна и контролна дейност“ – ДКХ, с ранг II-ри младши.

Със Заповед № ЗМФ-649 / 01.09.2020г. на Министъра на финансите е определен поименния състав на Ликвидационната комисия за извършване на ликвидация на закритата ДКХ. За Председател на ЛК е определена Т. Г.- Главен секретар на Министерство на финансите.

С обжалваната Заповед № № 3-4Р-1 от 01.09.2020 г. на Председателя на Ликвидационната комисия на Държавната Комисия по хазарта, на основание чл. 106, ал.1, т.1 от ЗДСл, вр. § 81, ал. 2, изр. второ, вр. § 83, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/20г./, вр. чл. 2, ал.3 от Постановление № 231/20г. на Министерски съвет /МС/ от 2020г. за уреждане на отношенията, свързани със закриване на ДКХ, е прекратено служебното правоотношение на В. Д. К., считано от 01.09.2020 г.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 01.09.2020г.

Постановление № 231/27.08.2020 г. на МС е в сила от 01.09.2020 г. В него е предвидено създаването на Ликвидационната комисия /ЛК/, мандата и правомощията ѝ.

При така установеното от фактическа страна, създът направи следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, с право и интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и обжалван в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена от компетентен орган - Председател на ЛК на ДКХ, съгл. чл. 2 ал.3 вр. чл. 1 ал.2 от Постановление № 231/2020 г., Заповед №

ЗМФ-649/01.09.2020 г. на Министъра на финансите вр. § 81 ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/2020 г./.

На следващо място, оспорената заповед е издадена и в предписаната от чл. 108, ал. 1 ЗДСл форма – писмена, съдържа правното основание за прекратяване, изявление относно дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съобразена е и нормата на чл. 106, ал. 4 ЗДСл, съгласно която се определя и обезщетение при неспазване срока на предизвестieto. Посочена като правно основание за прекратяването на служебното правоотношение е разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗДСл – едностранно от органа по назначаване поради закриване на администрацията, в която е назначен държавният служител, съобразено с Постановление № 231/2020 г., на МС, вр. § 81 ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/2020 г./. Следователно, не са налице основания за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и чл. 59, ал. 2 от АПК.

При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на лицето във връзка с издаването или оспорването на акта или такива, които ако не бяха допуснати органът би постановил акт в различен смисъл.

Заповедта е постановена и при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона (чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК).

С Указ № 159 на Президента на Република България и на основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България (КРБ) в Държавен вестник (ДВ) бр. 69 от 04.08.2020 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за хазарта (ЗИДЗХ), приет от 44-то Народно събрание на 23 юли 2020 г., който влиза в сила три дни след датата на обнародването му в Държавен вестник. Съгласно приетите промени § 81, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗХ, считано от 08.08.2020 г. Държавната комисия по хазарта се закрива и пълномощията на председателя и членовете на Комисията се прекратяват. Образуваните и неприключени пред ДКХ административни (в това число лицензионни) и административно-наказателни производства се довършват от Националната агенция за приходите.

На основание § 81, ал. 2 и § 83, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за хазарта (ДВ, бр. 69 от 2020 г.) е издадено Постановление № 231 от 27 август 2020 г. на Министерски съвет за уреждане на отношенията, свързани със закриването на държавната комисия по хазарта (Обн. ДВ. бр.77 от 1 Септември 2020г., в сила от 01.09.2020 г.) В чл. 1, т. 3 от ПМС № 231/2020 г. е предвидено, че поименният състав на ликвидационната комисия се определя със заповед на министъра на финансите, а в чл. 2, ал. 3 е уредено правомощието на Председателят на ликвидационната комисия да прекратява трудовите и служебните правоотношения със служителите от закритата Държавна комисия по хазарта при условията и по реда на чл. 328, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, съответно на чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител. Със Заповед № ЗМФ-649/01.09.20г. на Министъра на финансите е определен поименния състав на Ликвидационната комисия за извършване на ликвидация на закритата ДКХ.

За Председател на ЛК е определена Т. Г. - Главен секретар на Министерство на финансите.

ДКХ е администрация, която подпомага дейността на министъра на финансите

при формирането и осъществяването на държавната политика в областта на държавния надзор върху хазарта. Закриването на ДКХ е свързано със закриване на администрацията на министерството по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 4 от Закона за администрацията и логично попада в основанието по чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

В ЗИДЗХ – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 24.11.2009 г. В § 81, ал. 4 от ПЗР е предвидено, че активите, пасивите, архивът, както и другите права и задължения на закритата Държавна комисия по хазарта преминават към Националната агенция за приходите, както и данните от регистрите, водени от закритата Държавна комисия по хазарта, се предоставят на НАП. Съгласно § 83 пълномощията на председателя и членовете на Държавната комисия по хазарта се прекратяват от влизането в сила на този закон, а трудовите и служебните правоотношения със служителите от закритата Държавна комисия по хазарта се уреждат при условията и по реда на чл. 328, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, съответно на чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител. Следователно специалният закон не предвижда преминаване на служебните правоотношения от закритата ДКХ в НАП.

Основният довод на жалбоподателя е, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 87а от ЗДСл. Съгласно тази разпоредба: „ При преобразуване на администрация, при преминаване на дейност от една администрация в друга, както и при преминаване на дейност от закрита администрация в друга, служебното правоотношение с държавния служител не се прекратява.“

Съдът не възприема доводите на жалбоподателя, че служебното му правоотношение следва да бъде запазено на основание чл. 87а от ЗДСл.

Нормата, предвиждаща прекратяване на служебните правоотношения на служителите на закритата ДКХ на основание чл. 106, ал.1, т.1 от ЗДСл, е § 83 ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/2020 г./.

Следователно, това е законова разпоредба, пресъздадена и в подзаконов нормативен акт – чл. 2, ал.3 от Постановление № 231/2020 г., т.е. е налице е законова разпоредба, специална по отношение на нормите на ЗДСл, която императивно предвижда, че е налице хипотезата “закриване на администрация” по чл. 106, ал.1, т.1 от ЗДСл /което изключва приложението на чл. 87а от ЗДСл/.

След като е налице специална законова норма, не следва да се прилага обща разпоредба от ЗДСл или АПК, нито да се преценява дали пресъздаващата я подзаконова норма противоречи на обща законова разпоредба. Сравнението следва да се направи само между специална законова норма и общи законови норми, като в случая сравнението е в полза на специалните норми на ЗИДЗХ /ДВ бр. 69/2020 г./.

Предвид горното е излишен правният анализ дали действително функциите на служителите от закритата ДКХ са прехвърлени за изпълнение на конкретни длъжности от НАП и МФ.

Следва да се отбележи само, че в специалните законови норми на ЗИДЗХ /ДВ бр. 69/20г./ изрично е посочено, че бройките закрити щатове от ДКХ се откриват като нови бройки щатове в НАП и МФ, но не е законово предвидено да се прави преназначаване на служителите от закритата ДКХ на тези открити нови щатни бройки в НАП и МФ, следователно закритите щатове от ДКХ се откриват като нови щатове в МФ и НАП, но служителите на ДКХ не се преназначават автоматично на тях.

Разпоредбата на чл. 87а от ЗДСл щеше да намери приложение само в случай, че не беше създадена специалната разпоредба на § 83, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/20г./.

По изложените съображения съдът приема, че е изпълнено посоченото в

оспорената заповед основание по чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя. Налице е закриване на администрацията, в която е бил назначен служителът - закриване на ДКХ и специалната разпоредба на § 83, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗХ /ДВ бр.69/20г./, която изключва приложението на общата такава на чл. 87аот ЗДСл..

Съдът намира, че заповедта не противоречи и на целта на закона, като не се констатира превратно упражняване на власт от страна на ответника.

По изложените съображения, обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на процесуалните и материалноправните норми по издаването ѝ, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъдят, на основание чл. 143 ал.3 от АПК, претендираните разноски /юрисконсултско възнаграждение/. Размерът на юрисконсултското възнаграждение е в размер на 100 лв. по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 ал.3 от АПК вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 3 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. К. срещу Заповед № 3-4Р-1 от 01.09.2020 г. на Председателя на Ликвидационната комисия на Държавната Комисия по хазарта.

ОСЪЖДА В. Д. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: